

De Stichting Bankrente Terug bestrijdt valuteringsregels op meerdere gronden. Allen hebben in meer of mindere mate betrekking op de volgende feiten. Met uitzondering van de meest banken zelf wordt valuteringsregels in het algemeen bestempeld als een niet transparante prijszettingmethode die nadelig is voor consumenten. De valuteringsregels zijn geen onderdeel van de overeenkomst en de algemene voorwaarden van ABN AMRO en ABN AMRO heeft haar rekeninghouders evenmin actief hierop gewezen.

A. Als eerste stelt de Stichting dat valuteringsregels onrechtmatig is omdat het:

- in strijd is met normen vermeldt in de Wet toezicht kredietwezen; Het betreffen hier de artikelen inzake (misleidende) informatie die ABN AMRO overtreedt.
- in strijd is met algemeen betamelijk geachte maatschappelijke (zorgvuldigheids)normen; De algemene publiek opinie beschouwt valuteringsregels als 'oneerlijk afpakken van haar geld'. Ook de politiek vindt dat de consument wordt benadeeld met als sluitstuk de Europese richtlijn die valuteringsregels (per ultimo 1-11-2009) verbiedt omdat het ontransparante prijszetting is.
- Als laatste stellen eisers hier sprake is van misleidende reclame; Misleidend en onrechtmatig - in de zin art. 6:162 BW jo. 6:194 BW - is het onvolledig geven van informatie.

B. Mocht valuteringsregels wel rechtmatig zijn dan stelt de Stichting dat de ABN AMRO valuteringsregels geen onderdeel zijn (geworden) van de betaalrekeningovereenkomsten van ABN AMRO. Ten eerste betreft valuteringsregels een zogenaamd kernbeding dat expliciet in de overeenkomst zelf (en niet in de algemene voorwaarden) moet worden afgesproken hetgeen niet is geschied.

Ook indien valuteringsregels – niet als kernbeding maar – als (algemene) voorwaarde wordt beschouwd is het niet van toepassing op de betaalrekeningovereenkomsten omdat ABN AMRO valuteringsregels simpelweg niet in haar (algemene) voorwaarden heeft opgenomen.

C. Vervolgens stelt de Stichting dat, zelfs in het geval dat geoordeeld zou worden dat valuteringsregels wel als één van de (algemene) voorwaarden van de betaalrekeningovereenkomsten kan gelden, bij de totstandkoming van die overeenkomsten sprake is van dwaling. ABN AMRO heeft bij de totstandkoming van de betaalrekeningovereenkomsten ten onrechte verzwegen dat zij daarop valuteringsregels toepassen. Zou de consument hierop zijn geweest dan zou zij de overeenkomst mogelijk niet met ABN AMRO zijn aangegaan. Immers gezien het ruime aanbod van bankinstellingen zijn de kosten van een bankproduct essentiële informatie voor een keuze tussen die bankinstellingen en bankproducten.

D. Als laatste stelt de Stichting dat, als valuteringsregels wel een (rechts)geldig (tot stand gekomen) voorwaarde zou zijn van de betaalrekeningovereenkomsten, ABN AMRO toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van die betaalrekeningovereenkomsten (wanprestatie).

- ABN AMRO heeft door haar handelen c.q. nalaten - in het kader van valuteringsregels - de bijzonder zorgplicht die zij als financiële (bank) instelling heeft niet in acht genomen. Het betreft hier zowel precontractuele als contractuele zorgplicht die wordt geschonden.
- Daarnaast overtreedt ABN AMRO structureel de eigen valuteringsregels zoals die in haar valuteringsbrochure staan vermeld.

Kortom, Stichting Bankrente terug vindt dat de valuteringsregels van de ABN AMRO om meerdere redenen geen stand kan houden.